

Ó, blessuð sértu bænarstund

Friðsælt J. = 42-48

1. Ó, bless - uð sért - u bæn - ar-stund! Mér býð - ur þú á
 2. Ó, bless - uð sért - u bæn - ar-stund! Þú ber í hæð á

föð - ur fund með hvað eitt, sem mér am - ar að, því
 föð - ur fund, míن and - vörp þung, og skaert þá skín Guðs

einn hann veit og skil - ur það. Þá hryggð í míni - u
 skær - a náð á tár - in míni. Hann býð - ur mér að

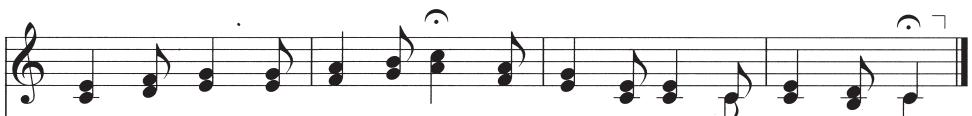

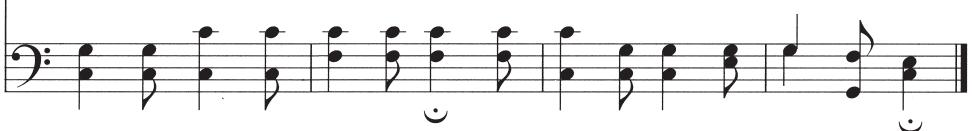
hjart - a bjó, frá hon - um fékk ég kraft og fró. Já,
byggj - a traust á bliðr - i Jes - ú hirð - is raust. Ó,

á - vallt gefst mér gull í mund frá Guði' á helgr - i bæn - ar-stund. Já,
Herr-a, þín með ljúfr - i lund ég leit - a vil á bæn - ar-stund. Ó,

á - vallt gefst mér gull í mund frá Guði' á helgr - i bæn - ar-stund.
Herr-a, þín með ljúfr - i lund ég leit - a vil á bæn - ar-stund.

Texti: William W. Walford, 1772–1850, alt.
Lag: William B. Bradbury, 1816–1868, alt

Sálmannir 55:17–18, 23
Filippíbréfið 4:6–7